Acad. Zoe Dumitrescu Bușulenga despre Mircea Cărtărescu: ”Unul dintre detractorii cei mai notorii ai lui Eminescu - nu există lucru mai lipsit de delicatețe și de sensibilitate”

DE CRONICAR (AUTORI/CRONICAR-623) / OPINII / Publicat: Duminică, 16 februarie 2025, 13:45 / 0 comentarii

_(images/articole/195274.jpg)

__ActiveNews se confruntă cu cenzura__ pe rețele sociale și pe internet. Intrați direct pe site pentru a ne citi și abonați-vă la buletinul nostru gratuit (/inregistrare-newsletter). Dacă doriți să ne sprijiniți, orice DONAȚIE este binevenită (/sustineactivenews). Doamne, ajută!

---

ascultă articolul

ILUZIA LIBERTĂȚII

De ce tinerii refuză să vorbească despre Dumnezeu și biserică? Întrebarea – care mi s-a adresat adeseori – mi se pare prea generală. Eu nu cred sau nu vreau să cred că toți tinerii refuză să vorbească despre Dumnezeu și despre biserică.

Să ne gândim că acești tineri au trăit o parte din viața lor sub un regim ateist. În comunism, filozofia care se impunea era materialismul dialectic și istoric, marxismul care făcea abstracție de Dumnezeu. Materia se năștea prin ea însăși. Nimic nu se lega de nimic. Biserica a fost, într-un fel, îndepărtată prin amenințările față de părinți, dacă aceștia aveau o funcție politică. Se temeau să fie văzuți că se duc la biserică sau să afirme că-L cunosc pe Dumnezeu sau că doresc să-L cunoască pe Dumnezeu. Atunci, desigur, copilul nu comunica, în acest sens, cu părinții. Chiar dacă erau credincioși, părinții se abțineau să vorbească în fața copiilor despre Dumnezeu.

Pentru că, se știe, copilul este cel mai sincer. Și dacă se ducea la școală și spunea: *„Tata s-a dus la biserică. Mama mi-a făcut cruce sau și-a făcut rugăciunea”,* atunci, imediat, părinții erau sancționați și, de aceea, se fereau să vorbească despre Dumnezeu în fața copiilor. Copilul este cel mai ușor tras de limbă.

Când germanii au invadat o parte din Franța și din Belgia, în ’41, și voiau să afle unde sunt ascunși cei din maquis, rezistenții, întrebau pe copii, și copiii, neștiutori, spuneau: „Tata e în cutare loc...”. Copiii n-au avut o educație religioasă din pricina temerii părinților de sancțiunile pe care le putea impune regimul asupra lor.

ARTICOLE RELAȚIONATE

Cum l-a spulberat Breban pe Cărtărescu în plenul Academiei Române isterizând-o pe Blandiana: Confundă de un ridicol formidabil Mișcarea Legionară

Pe de altă parte, astăzi, este o modă venită din Occident. Suntem un stat secularizat. Biserica e despărțită de stat. Statul nu este interesat de biserică. Biserica n-are decât să se descurce singură. Franța e demult secularizată. Oricum, totuși romano-catolicii au fost mai duri decât noi și mai represivi, într-un anumit fel. Știți foarte bine că noi n-am avut ruguri în țara noastră. Ortodoxia n-a cunoscut nici rugurile, nici inchiziția. În Occident, represaliile erau mai serioase pentru cei care se abăteau de la credință.

La noi libertatea a fost foarte mare, întotdeauna. Moda libertății absolute a trecut acum și la noi, în niște feluri cam triste, după părerea mea. Tinerii cred că sunt liberi, absolut liberi, liberi să umble în pielea goală. Iertați-mă! Eu sunt, cum să vă spun, bolnavă de treaba asta. Trupul omenesc, care este cortul lui Dumnezeu, cum zicea Apostolul Pavel, a început să nu mai fie socotit al lui Dumnezeu. Atâta expunere, Doamne, iartă-mă!

cu fascismul și nazismul și face eroarea grosolană și nerușinată de a-i ataca pe Eminescu și Cioran (opinii/Cum-l-a-spulberat-Breban-pe-Cartarescu-in-plenul-Academiei-Romane-isterizand-o-pe-Blandiana-Confunda-de-un-ridicol-formidabil-Miscarea-Legionara-cu-fascismul-si-nazismul-si-face-eroarea-grosolana-si-nerusinata-de-a-i-ataca-pe-Eminescu-si-Cioran-195234)

Scandal la Academie! Forul cultural risca să devină UM Cacademia Română prin primirea lui Cărtărescu. BREBAN și MIHĂESCU vs BLANDIANA și I. A. POP. MIRCEA CĂRTĂRESCU - NĂSCUT PLAGIATOR - A PICAT LA UN VOT! (opinii/Scandal-la-Academie-Forul-cultural-risca-sa-devina-UM-Cacademia-Romana-prin-primirea-lui-Cartarescu.-BREBAN-si-MIHAESCU-vs-BLANDIANA-si-I.-A.-POP.-MIRCEA-CARTARESCU-NASCUT-PLAGIATOR-A-PICAT-LA-UN-VOT-192488)

Ați auzit, probabil, că la Salzburg, când a fost întâlnirea miniștrilor, s-a dat Răpirea din Serai de Mozart. Și se deschide cortina și apar doi cântăreți în pielea goală: o doamnă și un domn. Eu aș fi plecat din sală (n-aș fi plecat, încălcai protocolul, mă rog!), dar, oricum, mi-aș fi pus mâna la ochi, în semn de protest.

Aceasta este un fel de manifestare a libertății, a libertății la droguri. Am văzut în ziare statistici care m-au îngrozit: tineretul nostru se droghează. Tineretul nostru e preocupat de sex. Tineri, între 15 și 17 ani, au declarat că ei sunt mai interesați de problemele sexului decât de învățătură. Și acesta este, probabil, un efect al libertății absolute, așa cum o cred ei.

Mântuitorul și Apostolii au zis: Libertatea o veți avea doar când veți cunoaște adevărul. Adevărul vă va face liberi. Și adevărul, care este? Dumnezeu! De-abia când vom fi în Dumnezeu, când îl vom fi cunoscut pe Dumnezeu, vom fi într-adevăr liberi. Toată sminteala asta a tineretului este o iluzie a libertății. Iertați-mă că vorbesc așa, dar nu fiindcă sunt un om bătrân. Nu! Nu! Așa aș fi vorbit și în tinerețe. (...)

Trăim într-un moment în care presa, televiziunea, tot ceea ce se cheamă mass-media, spune fiecare ce vrea. Manualele sunt așa cum sunt. Sunt și nu sunt. Am auzit de un manual de istorie în care, despre Ștefan cel Mare, erau vreo două pagini, despre Mihai Viteazul, vreo cinci, iar despre dna Andreea Esca nu mai știu câte pagini. Ce istorie e asta? Unde sunt acei factori care trezesc în noi viața anterioară a neamului? Unde sunt?

De tezaurele noastre se spunea ceva? Nu se spunea nimic. Ba se pare că și acum se distrug șantiere întregi de arheologie care fuseseră făcute între cele două războaie.

Am văzut că s-au descoperit niște monede străvechi, admirabile. Orice țară ar fi făcut dintr-un tezaur ca acesta o treabă nemaipomenită, fiindcă asta întărește rădăcinile. Noi nu știm ce facem. Ne acoperim rădăcinile. Noi, românii, să ne prostim chiar în halul ăsta, încât să ne tăiem creanga de sub picioare? M-aș mira!

Neamul nostru nu este nici prost, nici nevolnic, nici leneș. Când nu mai are ce face, ori își pune ștreangul de gât, ori, ca pe vremuri, pleacă în munți. Suntem un popor cu valențe foarte bune și foarte solide. Esențial este să ne redescoperim, fiindcă cei 50 de ani de comunism nu ne-au acoperit chiar de tot. Ar fi fost culmea! Acum toate sunt o brambureală nemaipomenită.

Au murit mii de oameni în pușcărie și aceasta e o chestie îngrozitoare, dar atunci eram mai solidari, nu ne uram între noi, nu ne învrăjbeam chiar atâta. Nu pierise noțiunea de semenul nostru. Astăzi, am sentimentul că nu mai știm ce e mila și nu mai știm ce e aproapele nostru. Te uiți în ochii lui, mai vezi pe chipul lui chipul Mântuitorului? Te interesează doar câți bani are, câți bani îi poți fura. Te interesează, știu eu, ce afaceri poți să faci cu el. Suntem într-un moment foarte periculos. Neamul nostru este amenințat să-și piardă ființa aceea pe care a păstrat-o prin veacuri, din pricina închinării la cei doi idoli: vițelul de aur (banul) și puterea.

Banul și puterea au devenit acum țintele fiecărei vieți. Ce vrea fiecare? Bani! Ce vrea fiecare? Putere! Poporul meu este un popor în care am mare încredere și eu cred că-L va regăsi pe Dumnezeu: pentru că ceea ce nu este cu putință la oameni este cu putință la Dumnezeu și eu nădăjduiesc în Dumnezeu.

Ori Domnul a eliberat pe cel necurat, pe vrăjmaș, și i-a dat drumul în lume și atunci înseamnă că se apropie a doua venire. În Scripturi se spune că înainte de a doua venire a Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, înainte de luminata zi a Judecății de Apoi, i se va da drumul vrăjmașului, adică Prințului întunericului, cum îi spune Biblia, și acesta merge ca un leu prin lume, răcnind și căutând pe cine să înghită.

Ei bine, ori suntem în epoca aceasta și atunci așteptăm a doua venire, ori, dacă nu, poporul nostru își revine și se reface. Eu sper din toată inima să-și reintre în posesia realelor sale calități morale și, mai cu seamă, spirituale, pentru că de cele spirituale, adică de credință, depind cele morale. Un om credincios nu umblă după bani. Un om credincios nu dorește puterea cu orice preț.

Am fost foarte tulburată, citind într-un ziar că la New York s-a deschis primul liceu pentru adolescenții homosexuali, ca să nu mai aibă alte necazuri în mijlocul celor care sunt normali și care-și băteau joc de ei. Am rămas absolut trăsnită. Sodoma și Gomora era o nimica toată pe lângă aceasta.

Cum L-am acceptat pe Dumnezeu? Mai degrabă, cum mă acceptă Dumnezeu pe mine!

Copiii refuză să vorbească despre Dumnezeu și despre biserică, pentru că aceasta ar însemna să le pună frâu poftelor lor, instinctelor lor de copii neînfrânați. Ei nu știu ce înseamnă să pui frâu, mental sau chiar faptic, unor astfel de porniri. Se poate ca fiecare dintre noi să fi avut pornirile acestea. În adolescență simțurile se aprind foarte repede. Dar dacă intră conștiința cuvântului în noi, dacă biserica ni se arată așa cum se cuvine, atunci lucrul acela și lucrurile acelea nu se mai pot întâmpla. Copilul începe să simtă altfel lucrurile.

Credința în Dumnezeu este sprijinul vieții, este axa vieții. De ce? Ale cui făpturi suntem noi? Eu așa aș începe lecțiile mele de religie: Copii, orice obiect pe lumea aceasta are un făcător, un lucrător care a produs lucrul acela. Ei bine, creația aceasta nu are un lucrător care s-o fi produs? Oamenii aceștia, cine-i produce pe oamenii aceștia? Cine?

À propos, altă năzdrăvănie: clonarea. Tehnica aceasta merge spre pieire, aceasta nu mai e știință. Știința este o descoperire care-ți permite să dăruiești oamenilor o nouă posibilitate de a merge mai departe. Acum știința a devenit tehnologie, adică merge pe acele mecanisme sau modalități care să imite creația. Treaba aceasta este, după părerea mea, luciferică, demonică. Și ce au început să facă? Concepție in vitro să facă, așa, copii în eprubetă. Clonează? Asta este îngrozitor. Știți ce monstruozitate-i clonatul? Clonatul este a face o făptură fără suflet, fiindcă sufletul este Cuvântul, este Dumnezeu, este chipul Mântuitorului nostru. Noi îl purtăm în noi, dar nu-l știm, pentru că noi suntem om din afară și om lăuntric. Și noi nu ne descoperim omul lăuntric decât foarte târziu, dacă-l descoperim! Îl bănuim. Și-l căutăm pe Mântuitorul și-l rugăm să vină spre noi, dar nu-l rugăm suficient de insistent, căci el ar veni. El a zis: „Bateți! Și vi se va deschide! Căutați! Și veți găsi!”.

Așadar, clonarea e un lucru monstruos. Mi-a fost dat să văd în „Adevărul” niște figuri virtuale, ființe virtuale. Ce-o fi asta? Nu știam ce-i aia ființă virtuală. Am citit cu atenție articolele. Erau patru portrete de femei, făcute la computer. Și noi vrem cu timpul să găsim niște modalități de a le aranja, de a le pune prin niște mecanisme în mișcare. Vrem să facem din ele niște ființe vii, din aceste ființe virtuale. Erau niște figuri feminine, numai că a patra mi-a atras atenția. Era cam ciudată, avea coarne. Am rămas absolut siderată. Adică, una dintre cele patru figuri era demonică.

Vasăzică, clonăm. Facem ființe fără suflet, fiindcă nu avem de unde da suflet. Sufletul îl dă numai Cel de Sus. Am ajuns departe. Pe cine provocăm? Cui aruncăm mănușa? Domnului? Tatălui? Sf.Duh? Cui, din Sf. Treime?

Sfidăm pe Dumnezeu. Și e mai marea rușinea pentru noi, ca oameni. Eu sunt profund îndurerată de lucrurile care se petrec. Credința în Dumnezeu trebuie să ne fie congeneră: să ne naștem cu ea și ne naștem cu ea.

Când eram mici, viața noastră era supusă rânduielilor. Noi creşteam în rânduieli. Bunicul meu după mamă a fost preot, timp de 50 de ani, la Mărășești. Era îngrozitor de credincios și a murit ca un sfânt. Când eram de 2 ani, mă așeza la el pe birou și mă spovedea. Mă întreba dacă am fost cuminte: ai ascultat pe mama, ai ascultat pe tata și mă împărtășea. Începusem să mă emoţionez, vibra, așa, în mine, o fricuță, de ce s-ar putea întâmpla dacă nu aș fi fost cuminte și dacă nu aș asculta pe tata și pe mama.

Viața a început, pentru mine, cu spovedania și cu împărtășania, de mic copil. De ce, după botez, se duce copilul și se împărtășește? Pentru că așa e rânduiala.

După aceea, am intrat în custodia, ca să zic așa, a surorii bunicii, care a trăit ca o sfântă. Văduvă la 49 de ani, nu și-a scos doliul de pe ea până la sfârșitul vieții. Nu știa decât de biserică și de casă. Avea un paraclis frumos în dormitorul ei și mă ducea de mână la biserică: înțelegeam, nu-nțelegeam, mie-mi făcea plăcere. Dumnezeu mi-a fost descoperit de foarte devreme, din fericire.

În adolescență au început dubiile. Toți tinerii între 15 și 17 ani au dubii: există Dumnezeu, nu există Dumnezeu, vorbind așa. Continuam să mă spovedesc și să mă împărtășesc, adică păstram rânduielile. Profesorul nostru de religie, părintele Marian Popescu, de la Școala Centrală, era derutat de întrebările grozave pe care i le puneam noi, toate aduse de prin Voltaire.

Între timp, am fost bolnavă de plămâni. A trebuit să-mi abandonez cariera muzicală pe care o începusem. Am fost desperată atunci. Nu am avut un moment de îndoială, ci de durere, în care n-am mai contat pe Dumnezeu, fiindcă mi se părea că mi-a schimbat cursul vieții și mi-a răvășit toată existența. Eu am învățat la maicile catolice. Acolo, altă rânduială. Clasele primare, între 7 și 11 ani, le-am făcut la Pitar Moși, în nemțește și în franțuzește. Ne făceam rugăciunea la Maica Domnului, spuneam Tatăl nostru în franceză, în germană și, firește, în română.

Se păstra, deci, rânduiala, indiferent că mintea uneori o lua razna. Pe de altă parte, familia mea avea o casă la Mănăstirea Ţigăneşti. Acolo, am învăţat Psalmul 50, pe vechi, cum ziceau măicuţele, adică scris cu litere chirilice.

Eram spre studenție. Mă împăcam cu soarta, pentru că terminasem cu muzica și intrasem la Drept și la Filologie.

După ce-am păstrat rânduielile, a început căutarea. Dincolo de dubiile tale sau de momentele de revoltă sau de mai știu eu ce, Duhul nu te lasă niciodată. Mântuitorul e în noi, iar Duhul nu te lasă niciodată. Tatăl ceresc și Sf.Duh, Pronia sunt perpetuu cu noi. Viața noastră este marcată de Pronie, este hotărâtă de Pronie. Și, la momentul oportun, dacă cel care caută este plin de dorința de a afla, începe să găsească. Treptat, începe să găsească.

Am avut duhovnici admirabili, care mi-au arătat calea și m-au ajutat foarte mult. De la ei am învățat ce înseamnă rugăciunea inimii. De la ei am început să știu ce înseamnă să duci imaginea în minte și după aceea să treci imaginea în inimă: Părintele Chiriac, doctor la Strasbourg, era de o venerație extraordinară. Părintele [Benedict] Ghiuș era un mare duhovnic. Am avut norocul acesta. Și, de atunci, setea mea de cunoaștere a lui Dumnezeu nu a făcut decât să crească.

În timpul comunismului, Dumnezeu m-a ajutat și m-a apărat. Am cununat 17 perechi și am botezat 11 copii, fără să mă jenez, ducându-mă la biserică, și parcă nu mă vedeau. Dumnezeu zice că, dacă vrea, poate să facă pe cineva să vadă și să nu vadă. Sau, să audă și să nu audă.

La facultate a început misiunea mea de om credincios. Făceam literatură universală și le-am pus la Bibliografie Biblia. A venit secretarul organizației de bază, pe Universitate, la mine: „Doamnă Zoe, ce-ați făcut, mă nenorociți?!”. Și i-am zis: „Mă băiete, când vine cineva și te întreabă ce caută Biblia acolo, îi spui așa: Biblia este cartea cea mai mare a lumii și cine n-o cunoaște înseamnă că este un om totalmente lipsit de orice învățătură autentică”. Au tăcut din gură și au acceptat, spre stupoarea mea și spre stupoarea tuturor. Am fost încântată.

Aveam asistent pe Ioan Alexandru (http://www.activenews.ro/persoane/Ioan-Alexandru-3771). Amândoi făceam Eminescu, eu cursuri, el – seminare. Încercam amândoi să introducem elementul de educație religioasă și spirituală.

Și cum credeți că făceam?

Recurgeam la niște strategii speciale. Începeam literatura de la Antichitate. Cosmogonia la indieni, egipteni, asiro-caldeeni, la evrei și, dintr-o dată, îi duceam la Geneză. Nu putea să spună nimeni nimic. Și zic, mai e una, mai târzie, este la Ioan din Patmos. Nu i-am zis Apostolul, căci mă descopeream: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul". Se uitau la mine, apoi plecau acasă și se întrebau și căutau.

Era o comunicare perfectă între mine și studenții mei. Veneau la cursuri și studenți de la alte facultăți, chiar de la teologie. Se pare că profesorii lor erau mai reci, mai docți, mai savanți și nu se apropiau de ei. Între timp, am publicat, cu Ioan Alexandru, Cântarea Cântărilor, el traducerea, iar eu, prefața. Pe urmă, am prezentat Biblia lui Șerban, în 1988. Vă dați seama, ce târziu! Cu un an înainte de terminarea din decembrie '89. Am fost prima femeie care a vorbit în Sinod. Și dădurăm drumul și Bibliei lui Șerban.

Iată deci cum l-am descoperit și cum am încercat să-l transmit pe Dumnezeu. Acum, la bătrânețe, probabil că mă voi dărui Lui cu totul, înțelegând că aceasta este singura cale, adevărată, a vieții. Mântuitorul spune: „Eu sunt calea, adevărul și viața". Și, pentru că în lume e mult mai greu, în cele din urmă, m-am retras aici, la Văratec, pentru un timp. Dar va veni vremea când voi rămâne definitiv la Văratec, pentru că, într-adevăr, am găsit calea cea adevărată.

Să vedem cum am să fiu de vrednică. Să vedem ce vrednicie o să am ca să pot să ajung să-L privesc pe Domnul față la față. Se vorbește despre post și rugăciune. Postul este foarte important. Unii spun că este o dietă. Te abții de la niște lucruri care îți fac rău. Postul este modalitatea de a-ți slăbi patimile, instinctele acestea, așa de violente. Ele nu se pot supune decât printr-o pază a minții, adică să nu te mai gândești la tot felul de năzdrăvănii, să-ți ții mintea în frâu, nevorbind lucruri necuviincioase, mâncând puțin, ca să nu hrănim patimile noastre. Esențial în viață nu este plăcerea trupului, esențialul este plăcerea spiritului, pe care o obții prin rugăciune, iar rugăciunea trebuie să fie permanentă. Pentru tineri, măcar dimineața și seara. Pe stradă, când mergem să spunem: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, miluiește-mă!". Sau: „Maica Domnului, fii cu mine, Măicuța Domnului, ajută-mă, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă!". Spuneți, din când în când, aceste lucruri, treptat, au să ajungă să se unească toate aceste lucruri pe care le spuneți. În ele vă veți găsi ușurința. Consolarea. Vă veți găsi cumva și împlinirea. După ce te rogi, ai o senzație de ușurare extraordinară.

A fost o vreme, când mă rugam pe stradă, la modul foarte subiectiv. Ani de zile, când mă duceam la facultate, pe jos, de acasă de la mine, de pe Grivița până pe Edgar Quinet, spuneam: „Dă, Doamne, un gând de dragoste și de pace pentru toți oamenii lumii!". Și spuneam asta continuu. Nu știți cât bine mi-a făcut, și lăuntric, dar și pentru semenii mei, fiindcă, fatalmente, rugându-te lui Dumnezeu, capeți conștiința alterității. Există și celălalt.

Treimea este modelul, exemplul, a trei entități într-una, legate prin dragoste. Dumnezeu iubește pe Fiul, Fiul îl iubește pe Dumnezeu. Amândoi iubesc pe Sf. Duh. Sf. Irineu din Lyon spunea că Tatăl lucrează cu cele două brațe ale lui, iubitoare: dreapta – Mântuitorul și stânga – Sfântul Duh. Dacă stai și meditezi puțin, capeți niște lumini interioare, treci prin suferință mai ușor. Și cel mai important lucru e când descoperi pe aproapele. Și asta este esențial. Aceasta este legea iubirii. Așa descoperim pe Dumnezeu, prin Legea iubirii, prin celălalt. În ce constă superioritatea absolută a creștinismului asupra tuturor celorlalte religii? Adică, a budismului, care, mă rog, nu-i o religie. De ce? Pentru că este o religie întemeiată pe jertfa din iubire.

Legea Mântuitorului este Legea iubirii. El, din iubire, s-a întrupat, din iubire a suferit pentru noi. Noi, adică zidirea lui cea căzută, căzută pradă păcatului și morții. Ei bine, Mântuitorul întrupându-se și luând asupra lui moartea, ne-a izbăvit de păcat și de moarte, dăruindu-ne perspectiva vieții veșnice.

Gândiți-vă că, până la apariția creștinismului, moartea era moarte, gata! Și la evrei, care era poporul ales și care avusese făgăduințe, pe Avraam, Isac, Iacob, David, toți ziceau, vai de mine, am ajuns în mormânt, am ajuns ca unul care stă în groapă. Toți credeau în Seol, că acolo este sfârșitul vieții.

Prin iubire, Mântuitorul ne aduce perspectiva vieții veșnice. Un lucru de o mare frumusețe, un splendid concept și care e în desfășurare. Această superioritate a creștinismului este astăzi întunecată, din nenorocire, de secte. Sectele sunt un pericol foarte mare pentru ortodoxie, și nu numai pentru ortodoxie, ci și pentru romano-catolici. Sectele contestă pe Maica Domnului, contestă sfinții, nu au nimic de-a face cu credința adevărată. Bibliile lor sunt cu traduceri voit imperfecte și sunt făcătorii unui prozelitism, extrem de periculos și care prinde, din nenorocire, într-o epocă așa de încercată de sărăcie, cum este vremea noastră. Profită și se duc la sate cu mașini încărcate cu cadouri, cu fleacuri, de fapt. Am văzut la Mitocul Dragomirnei cum lăsau la casele țăranilor cadourile, blugi, gumă de mestecat. Și țăranii erau fericiți. Asta se întâmplă când credința nu este puternică, foarte adâncă, pentru că țăranul român avea o credință foarte puternică, însă condițiile precare de existență îi slăbesc și atunci nu mai au tăria de a crede. Și ce facem? Greu de știut.

Li se cere preoților o activitate misionară, socială, pe care înainte nu era nevoie să o desfășori. Părintele Bria se plimba odată pe culoarul Facultății de Teologie, cu mâinile la spate, supărat și zicea: „Dacă o să continuăm așa, ortodoxia noastră o să ajungă iar o sectă".

Acum citesc, mai cu seamă, cărțile savanților catolici care au trecut la ortodoxie. Olivier Clément, mare istoric francez, a trecut la ortodoxie. A venit aici și s-a întâlnit cu Părintele Cleopa. Era într-o admirație nemaipomenită. Un pastor american mi-a spus: „Doamnă Bușulenga, dacă nu aș fi avut nevastă și copii, rămâneam la Sihăstria", iar într-o scrisoare îmi preciza că tradusese, în engleza americană, expresia: „Mânca-v-ar raiul!". Îmi face o plăcere nemaipomenită să-i citesc pe acești oameni. Și pe ruși, cei care fuseseră în emigrație: Evdokimov, Florenski, Berdiaev, care sunt niște teologi de mâna întâi. Firește, și grecii. Însă aceștia care au trecut la ortodoxie sunt impresionanți. Simți temperatura înaltă din scrierile lor. Probabil, este căldura neofitului. Sunt atât de ahtiați de căutarea noastră. Îl citează pe Maxim Mărturisitorul și pe toți Părinții Bisericii (Evagrie Ponticul, Marc Ascetul), îi citează pe toți cu o voluptate aproape extraordinară. Din punctul acesta de vedere e un reviriment spiritual, venit dinspre Apus, de data aceasta.

După ’89, am participat la un Congres al Ortodoxiei. Biserica era atacată. Atunci m-am ridicat și am spus: Biserica noastră nu a fost niciodată o biserică triumfătoare sau o biserică militantă, o *ecclesia triumfans*, biserica noastră a fost o biserică rugătoare, o *ecclesia orans*. Mănăstirile noastre au fost până acum focare de rugăciune: *Ora et labora*, era deviza călugărului. Muncește și te roagă!

Se face adeseori o legătură între globalizare și viitoarea noastră intrare în Uniunea Europeană. Globalizarea e una, iar intrarea noastră în UE e o chestiune de oportunitate, de conjunctură politică.

România, între cele două războaie, a dat cea mai strălucită dovadă a capacității sale creatoare. Gândiți-vă că România a fost întreagă doar 22 de ani, între 1918 și 1940. Nici o țară din jur nu a dat ce am dat noi.

Știți foarte bine că în România a fost *„Le petit Paris”*. Paul Morand, care a fost și ambasador în România, a scris două cărți: *Bucarest* și *La flèche d’Orient*. Eram țara cea mai francofonă din lume, după Belgia și Canada, iar acum nu mai suntem europeni, suntem balcanici.

Pe drept ar fi fost ca România să fi intrat în UE în primul val. Eram cei mai francofoni, cei mai francofili. Noi i-am salvat pe francezi în 1917. Armatele române, cu eroismul lor, au salvat armatele franceze ale lui Berthelot. Pe de altă parte, noi nu i-am trădat niciodată pe francezi și nici ei pe noi. Ne-au trădat alții.

Așadar, între cele două războaie, România întreagă a fost într-o etapă de creativitate absolut excepțională, în istoria ei și în istoria Europei. România a fost sincronizată perfect cu Europa. Brâncuși a revoluționat toată sculptura franceză. Enescu a fost unul dintre cei mai mari compozitori. Enescu este, după părerea mea, un compozitor al mileniului al III-lea. Oedip-ul lui nu a fost încă înțeles și nici Simfoniile. Aveam o școală de medicină extraordinară: Lupu, Hațieganu, Bruckner. Nu mai vorbim de Bagdasar, care a fost primul neurochirurg european. Nimeni nu se ducea să se opereze nici în Bulgaria, nici în Polonia. Toți se operau la noi. Dar Coandă! Fenomenul Coandă! Erau valori pe toate căile. Nu mai vorbește nimeni despre ei.

Ce se întâmplă azi e de o mare tristețe. E vorba de modă, de imitație, de post-modernism. Optzeciștii o porniseră bine. Mircea Cărtărescu mi-a fost student și i-am condus teza de licență, care era despre Eminescu. Teza era frumoasă, deși la antipodul viziunii mele. Eu am acceptat întotdeauna punctele de vedere ale discipolilor mei, ale studenților mei, dacă erau coerente, inteligente și dacă aveau o viziune apropiată de adevăr.

Spre marea mea durere, Mircea Cărtărescu este, în momentul de față, unul dintre detractorii cei mai notorii ai lui Eminescu, pentru că nu există lucru mai lipsit de delicatețe și de sensibilitate, decât să faci portretul unui muribund, aflat pe un pat de spital. Oribil. M-a durut îngrozitor. Ce se întâmplă? Are complexe față de Eminescu? Dacă ar fi un om de mare cultură, nu l-ar disprețui, măcar pentru o parte din operă. Am stat 30 de ani cu opera lui Eminescu. Sunt 17 volume mari și încă nu am intrat în el. Au intrat străinii și au găsit acolo pe Părinții Bisericii, pe gnostici, iar noi trebuie să-l călcăm în picioare, în condițiile și în starea aceasta a culturii române, în care se disprețuiesc valorile și sunt trecute sub tăcere.

Ei bine, când nu se mai știe istorie, când nu se mai știe nimic despre cultura românească, ce-așteptăm de la tineri? Vedeți! Ne tăiem singuri creanga de sub picioare. Dacă nu se revine la lectură, dacă se rămâne pe virtual, dacă se rămâne pe dischete și pe nu știu ce, adio cultură!

Cartea-i cuvântul! Ce frumos spune Maxim Mărturisitorul: cuvântul este rouă, este apă, este izvor și este râu! O splendoare. Mă refer la cuvântul scris, cuvântul cel curat și care-i rouă, și izvor, și lacrimă. Lectura este ceea ce face pe om.

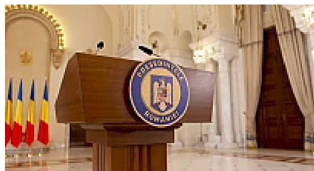
Cititul este cultură, iar ce auzim la radio, TV este zero. Nu zero, sub zero. În raportul dintre cuvânt și imagine, cuvântul fixează, cuvântul precizează, clarifică, revii asupra lui, se-ncheagă, se leagă, în perioade, în fraze, în sentințe. Imaginea îți năucește mintea. Nu rămâne nimic.

Nu mai vorbesc de limbaj, fiindcă post-modernismul este înțeles la noi, ca și pe toată fața pământului, probabil, ca o reprezentare a vieții și a artei în cioburi. Viața și arta în cioburi. Și aceasta nu mai este artă, nu mai este nimic. Iar dacă se renunță la cultură, dragii mei, vom sfârși rău de tot.

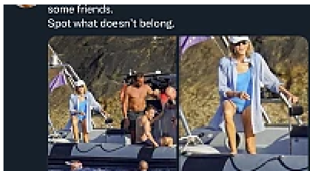
Această impresionantă confesiune a Zoei Dumitrescu-Bușulenga - Maica Benedicta, înregistrată la Mănăstirea Văratec, în ziua de 3 august 2003, am primit-o de la un om cucernic și iubitor de carte, Gheorghe Simon. Îi rămânem îndatorați. (Alex. Ștefănescu)

România literară, nr. 32 din 11 august 2006 via LimbaRomână.md (http://limbaromana.md/index.php?go=articole&n=1546)

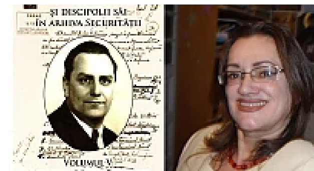
PE ACELAȘI SUBIECT

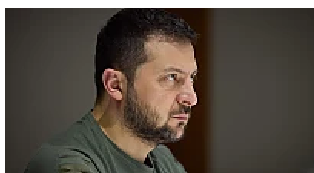
(opinii/Cine-l-a-executat-pe-Klaus-Iohannis-195140)

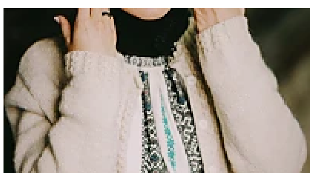
(opinii/Cine-e-Brigitte-Macron-III-Coincidentele-care-au-umplut-paharul-195107)

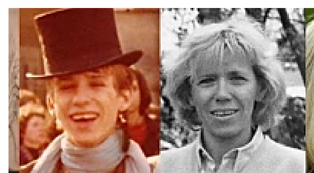
(stiri/S-a-stins-la-nici-66-de-ani-si-la-putin-timp-dupa-colaboratorul-ei-mult-mai-virstnic-Marin-Diaconu-Dora-Mezdrea-cercetatoare-la-Muzeul-Literaturii-Romane-195199)

(opinii/La-prabusirea-lui-Zelenski-un-mit-gaunos-frate-cu-Covidul-195228)

(opinii/Ionut-Tene-Comentariu-literar-la-Imnul-popular-al-Paulei-Hriscu-Romanie-mandru-plai-VIDEO-195119)

(opinii/Cine-e-Brigitte-IV-Jean-Michel-si-Veronique-%E2%80%93-Tripla-identitate-a-Primei-Doamne-a-Frantei-195195)

COMENTARII (0)

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

RECOMANDĂRILE NOASTRE

(opinii/Aventura-Occidentului-Risipitor-Emanciparea-spre-Cocina-179668)

(opinii/Cum-l-a-spulberat-Breban-pe-Cartarescu-in-plenul-Academiei-Romane-isterizand-o-pe-Blandiana-Confunda-de-un-ridicol-formidabil-Miscarea-Legionara-cu-fascismul-si-nazismul-si-face-eroarea-grosolana-si-nerusinata-de-a-i-ataca-pe-Eminescu-si-Cioran-195234)

(opinii/Cine-e-Brigitte-IV-Jean-Michel-si-Veronique-%E2%80%93-Tripla-identitate-a-Primei-Doamne-a-Frantei-195195)

Mircea Toma, Mircea Cărtărescu și Dan Pavel, trei activiști comuniști reșapați în capitaliști

(opinii/Scandal-la-Academie-Forul-cultural-risca-sa-devina-UM-Cacademia-Romana-prin-primirea-lui-Cartarescu.-BREBAN-si-MIHAESCU-vs-BLANDIANA-si-I.-A.-POP.-MIRCEA-CARTARESCU-NASCUT-PLAGIATOR-A-PICAT-LA-UN-VOT-192488)

Secțiuni: CULTURĂ (CULTURA) OPINII (OPINII) PRIMA PAGINĂ (.) PUBLICISTICĂ (CULTURA-PUBLICISTICA) ȘTIRI (STIRI)

Persoane: IOAN ALEXANDRU (PERSOANE/IOAN-ALEXANDRU-3771) MAICA BENEDICTA (PERSOANE/MAICA-BENEDICTA-4932) MIHAI EMINESCU (PERSOANE/MIHAI-EMINESCU-658) MIRCEA CĂRTĂRESCU (PERSOANE/MIRCEA-CARTARESCU-4495) ZOE DUMITRESCU BUȘULENGA (PERSOANE/ZOE-DUMITRESCU-BUSULENGA-4279)

Locații: MĂNĂSTIREA VĂRATIC (LOCATII/MANASTIREA-VARATIC-2001) ROMÂNIA (LOCATII/ROMANIA-293) VĂRATEC (LOCATII/VARATEC-2344)

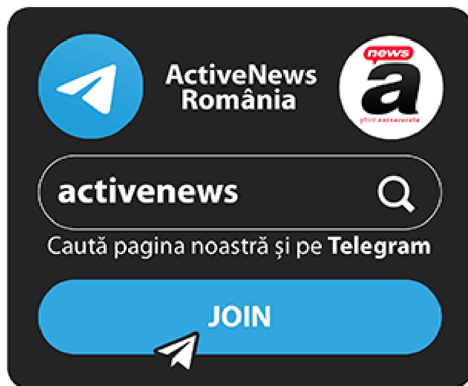
Subiecte: ANDREI PLEȘU ÎN REȚEAUA SOROS (SUBIECTE/ANDREI-PLESU-IN-RETEAUA-SOROS-5422) DETRACTORII LUI EMINESCU (SUBIECTE/DETRACTORII-LUI-EMINESCU-11788) MIHAI EMINESCU - SIMBOL NAȚIONAL (SUBIECTE/MIHAI-EMINESCU-SIMBOL-NATIONAL-6505)

Organizații: ACADEMIA ROMÂNĂ (ORGANIZATII/ACADEMIA-ROMANA-3635) DILEMA (ORGANIZATII/DILEMA-3313) MĂNĂSTIREA VĂRATEC (ORGANIZATII/MANASTIREA-VARATEC-2785)

Tip conținut: OPINII (TIP-CONTINUT/OPINII-3)

TOP 5 AUTORI

(autori/Cronicar-623) (autori/Andrei-Nicolae-170) (autori/Redactia-642) (autori/Iustina-Filimon-555) (autori/Victor-Roncea-346)

(https://t.me/activenewsro)

VIDEONEWS

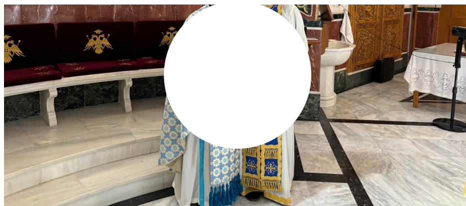
Despre Discursul lui JD Vance și Rețeaua SOROS-NED-USAID din România cu Pr. Bogdan Florin Vlaicu, Adrian Pătrușcă și Victor Roncea

Cursul 177 de vindecare sufleteas…
Bogdan Florin Vlaicu was live

Facebook Watch

Interviu cu preotul ortodox american Paul Tsahakis din Carolina de Nord realizat de Pr. Bogdan Florin Vlaicu

Interviu cu părintele Paul Tsahaki…

ULTIMAORĂ

13:45 (opinii/Acad.-Zoe-Dumitrescu-Busulenga-despre-Mircea-Cartarescu-Unul-dintre-detractorii-cei-mai-notorii-ai-lui-Eminescu-nu-exista-lucru-mai-lipsit-de-delicatete-si-de-sensibilitate-

13:12 (opinii/Nichifor-Crainic-Ultima-zi-din-viata-lui-Dostoievski-si-Parabola-fiului-risipitor-195273)

12:50 (opinii/Am-gresit-la-cer-si-inaintea-Ta-Parabola-Fiului-risipitor.-Gand-de-Duminica-de-Elena-Solunca-165499)

12:10 (cultura/Pr.-Prof.-Univ.-Dr.-Vasile-Mihoc-Intoarcerea-fiului-risipitor-chemare-la-pocainta-si-schimbarea-mintii-154753)

08:00 (cultura/16-februarie-Sf.-Sfintiti-Mc.-Pamfil-preotul-si-Valent-diaconul-intre-cei-12-mucenici-din-Cezareea%3B-Sf.-Ier.-Flavian-Arhiepiscopul-Constantinopolului-130108)

00:00 (opinii/Aventura-Occidentului-Risipitor-Emanciparea-spre-Cocina-179668)

23:30 (cultura-istorie/%E2%80%9ESuntem-sub-imperiul-prabusirii-noastre-ca-neam.-Romanii-mai-au-o-singura-sansa-sa-lupte-pentru-ei-insisi-Profesorul-Dinu-Giurescu-despre-Centenarul-

22:35 (cultura/90-de-ani-de-la-nasterea-marelui-poet-roman-Grigore-Vieru-Degeaba-a-venit-libertatea-daca-fratii-nu-se-cunosc-intre-ei.-Basarabia-este-un-copil-infasurat-in-sarma-

22:00 (opinii/Av.-Ingrid-Mocanu-Ce-infractiuni-au-savarsit-judecatorii-CCR-si-acolitii-acestora-195272)

21:30 (opinii/Interviu-cu-preotul-ortodox-american-Paul-Tsahakis-din-Carolina-de-Nord-medic-chirurg-doctor-fara-de-arginti-si-ucenic-al-parintelui-Efrem-Filoteitul-din-Arizona-SUA-VIDEO-

20:44 (stiri-dezvaluiri/Calin-Georgescu-a-prezentat-in-premiera-fata-hada-a-Sistemului-MASCATII-LUI-PREDOIU-peste-o-fetita-de-6-ani-la-ora-6-dimineata.-Asa-arata-monstruozitatea-

19:46 (opinii/Anamaria-Gavrila-Ipocritii-%E2%80%93-noii-candidati-la-prezidentiale-Nicusor-Dan-Victor-Ponta-Crin-Antonescu-si-altii.-OPINIA-POLITICIENEI-195269)

19:10 (stiri-dezvaluiri/UE-a-cumparat-presa-cu-132-milioane-euro-Antena-3-Spot-Media-si-G4Media-printre-beneficiari.-Tapalaga-a-declarat-SUA-cel-mai-important-partener-strategic-al-

18:00 (opinii/Zoe-Dantes-Tovarase-Predoiu-ati-trimis-bocanciosii-peste-Vance-Ca-mai-e-putin-si-se-face-sase-dimineata-la-Nemtia-195267)

17:05 (stiri/Marius-Lulea-Vance-a-spus-ceea-ce-toti-stiam-in-Romania-a-fost-o-lovitura-de-stat-sustinuta-de-oligarhia-mafiota-locala-si-birocratia-imperialista-de-la-Bruxelles.-OPINIA-

CELE MAI POPULARE

CELE MAI CITITE | CELE MAI COMENTATE

1 Călin Georgescu a prezentat în premieră fața hâdă a Sistemului:

2 Aventura Occidentului Risipitor: Emanciparea spre Cocină

3 Interviu cu preotul ortodox american Paul Tsahakis din Carolina de Nord,

4 Av. Ingrid Mocanu: Ce infracțiuni au săvârșit judecătorii CCR și acoliții

5 UE a cumpărat presa cu 132 milioane euro: Antena 3, Spot Media și G4Media

6 „Suntem sub imperiul prăbușirii noastre ca neam. Românii mai au o singură

7 Zoe Dantes: Tovarășe Predoiu, ați trimis bocăncioșii peste Vance? Că mai e

8 JD Vance, vicepreședintele SUA, mesaj dur în apărarea lui Călin Georgescu:

9 Anamaria Gavrilă: Ipocriții – noii candidați la prezidențiale Nicușor Dan,

10 Cine e Brigitte? (V): Cine l-a creat pe Emmanuel Jean-Michel Macron? -

OPINII

Cronicar

ILUZIA LIBERTĂȚII

de Cronicar

Mircea Cărtărescu este, în momentul de față, unul dintre detractorii cei mai notorii ai lui Eminescu, pentru că nu există lucru mai lipsit de delicatețe și de sensibilitate, decât să faci portretul unui muribund, aflat pe un pat de spital. Oribil. M-a durut îngrozitor. Ce se întâmplă? Are complexe față de Eminescu? Dacă ar fi un om de mare cultură (opinii/Acad.-Zoe-Dumitrescu-Busulenga-despre-Mircea-Cartarescu-Unul-dintre-detractorii-cei-mai-notorii-ai-lui-Eminescu-nu-exista-lucru-mai-lipsit-de-delicatete-si-de-sensibilitate-195274)

Cronicar

de Cronicar

La începutul anului 1881, în ziua de 9 februarie, Dostoievski moare pe neașteptate, în vârstă de 60 de ani. O hemoragie puternică și subită l-a trântit la pat pentru câteva zile. Simțea că moare; a chemat-o pe Ana Grigorievna, i-a spus să deschidă la întâmplare Sfânta Evanghelie, Biblia lui de care nu se despărțise nici în acea epocă de goană (opinii/Nichifor-Crainic-Ultima-zi-din-viata-lui-Dostoievski-si-Parabola-fiului-risipitor-195273)

Elena Solunca

GÂND DE DUMINICĂ

de Elena Solunca

Prin familie, numele Domnului poate fi sfințit pe pământ așa cum în cer o fac îngerii și serafimii și numeroase tablouri celebre o imortalizează întru sublim. În viața cotidiană asta înseamnă, în primul rând, ascultare deprinsă încă din pruncie, o rânduială pe care copilul o deprinde începând cu primii ani de viață. (opinii/Am-gresit-la-cer-si-inaintea-Ta-Parabola-Fiului-risipitor.-Gand-de-Duminica-de-Elena-Solunca-165499)

Cronicar

de Cronicar

Vrem să știm ce-i pocăința? Să revenim mereu la istorisirea cu fiul care era pierdut și s-a întors la Tatăl, să recitim, iară și iară, nu numai cu ochii și cu buzele, ci mai ales cu inima, cu o inimă smerită și sinceră, această minunată pildă a Mântuitorului Iisus Hristos, adevărată Evanghelie în Evanghelie
(cultura/Pr.-Prof.-Univ.-Dr.-Vasile-Mihoc-Intoarcerea-fiului-risipitor-chemare-la-pocainta-si-schimbarea-mintii-154753)

Adrian Pătrușcă

de Adrian Pătrușcă

Ce-și dorește în definitiv Ateul? De la alde Marx, Engels și Lenin am aflat: să se „elibereze" de jugul lui Dumnezeu, să se emancipeze, să se transforme într-un Om Nou, care să-și fie propriul său stăpân.
(opinii/Aventura-Occidentului-Risipitor-Emanciparea-spre-Cocina-179668)

Victor Roncea

IN MEMORIAM

de Victor Roncea

In Memoriam Profesorul Dinu C. Giurescu (15 februarie 1927 - 24 aprilie 2018). Articol din 2017, după împlinirea a 90 de ani, în preajma aniversării Anului Centenar:
(cultura-istorie/%E2%80%9ESuntem-sub-imperiul-prabusirii-noastre-ca-neam.-Romanii-mai-au-o-singura-sansa-sa-lupte-pentru-ei-insisi-Profesorul-Dinu-Giurescu-despre-Centenarul-Marii-Uniri-si-%E2%80%9ETrianon-100-.-EXCLUSIVITATE-143736)

Av. Ingrid Mocanu

de Av. Ingrid Mocanu

Din probele existente public, evident (probabil mai sunt și altele, cu probele la secret) la o primă analiză, următoarele: 1. Trădare - art. Articolul 394 CP: "Fapta cetățeanului român de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizație străină ori cu AGENȚI ai acestora, în scopul de a suprima sau ȘTIRBI unitatea și indivizibilitatea, SUVERANITATEA
(opinii/Av.-Ingrid-Mocanu-Ce-infractiuni-au-savarsit-judecatorii-CCR-si-acolitii-acestora-195272)

Pr. Bogdan Florin Vlaicu

VIDEO SPECIAL

de Pr. Bogdan Florin Vlaicu

Interviu realizat de părintele Bogdan Florin Vlaicu din Charleroi, Belgia, în altarul bisericii mari „Sfântul Nectarie" a mănăstirii „Sfânta Treime" din insula Eghina, Grecia, 28 iulie 2024.
(opinii/Interviu-cu-preotul-ortodox-american-Paul-Tsahakis-din-Carolina-de-Nord-medic-chirurg-doctor-fara-de-arginti-si-ucenic-al-parintelui-Efrem-Filoteitul-din-Arizona-SUA-VIDEO-realizat-de-pr.-Bogdan-Florin-Vlaicu-acasa-la-Sf.-Nectarie-din-Eghina-195271)

ÎN CENTRUL ATENȚIEI
ALEGERI ANULATE

813 articole

(in-centrul-atentiei/Alegeri-Anulate-9740)

ULTIMELECOMENTARII

Tic: ***Austria,29 septembrie 2024,FPO,așa zis partid nazist,de fapt antiglobalist,nationalist,patriotic,...*** ...

(@ Av. Ingrid Mocanu: Ce infracțiuni au săvârșit judecătorii CCR și acoliții acestora?)
(opinii/Av.-Ingrid-Mocanu-Ce-infractiuni-au-savarsit-judecatorii-CCR-si-acolitii-acestora-195272#comentariu-316245)

CARBID: ***Perfect spus! Subscriu 100% Privindu-i, simți acut nevoia de un antivomitiv! Pierde-i Doam...*** ...

(@ Călin Georgescu a prezentat în premieră fața hâdă a Sistemului: MASCAȚII LUI PREDOIU peste o fetiță de 6 ani la ora 6 dimineața. "Așa arată monstruozitatea sistemului opresiv și antidemocratic din România" - FOTO/VIDEO)
(stiri-dezvaluiri/Calin-Georgescu-a-prezentat-in-premiera-fata-hada-a-Sistemului-MASCATII-LUI-PREDOIU-peste-o-fetita-de-6-ani-la-ora-6-dimineata.-Asa-arata-monstruozitatea-sistemului-opresiv-si-antidemocratic-din-Romania-FOTO-VIDEO-195270#comentariu-316242)

Cronicar Ortodox: ***https://www.facebook.com/100014326395458/posts/pfbid02BBaGwicrgXz5DgooJaaC7EQoHUP96n...***

(@ 16 februarie: Sf. Sfințiți Mc. Pamfil preotul și Valent diaconul, între cei 12 mucenici din Cezareea; Sf. Ier. Flavian, Arhiepiscopul Constantinopolului)

(cultura/16-februarie-Sf.-Sfintiti-Mc.-Pamfil-preotul-si-Valent-diaconul-intre-cei-12-mucenici-din-Cezareea%3B-Sf.-Ier.-Flavian-Arhiepiscopul-Constantinopolului-130108#comentariu-316241)

suveran: ***Nu stiu ce i-a manat in lupta pe indivizii de la CCR dar sa nu uite ca nu aduce anul ce aduc...*** **...**

(@ Av. Ingrid Mocanu: Ce infracțiuni au săvârșit judecătorii CCR și acoliții acestora?)
(opinii/Av.-Ingrid-Mocanu-Ce-infractiuni-au-savarsit-judecatorii-CCR-si-acolitii-acestora-195272#comentariu-316240)

Nick Cohen: ***Super ! Articol istoric . Asta e calea cea bună de urmat. Îl scot la printer și îl pun in ...*** **...**

(@ Av. Ingrid Mocanu: Ce infracțiuni au săvârșit judecătorii CCR și acoliții acestora?)
(opinii/Av.-Ingrid-Mocanu-Ce-infractiuni-au-savarsit-judecatorii-CCR-si-acolitii-acestora-195272#comentariu-316239)